

dom. Jeg tager mig derfor den Frihed at anbefale denne Post til at vedblive.

J. N. Hansen: Jeg skal tillade mig at oplyse, hvorved jeg er kommet til den Formening, at der er tænkt paa at lade denne Sum, som man har foreslaaet nedfat, henstaa rentefri. Jeg har Bilagene her i min Haand, og der finder jeg en Skrivelse, der er udgaaet fra Departementet for Statsactiverne og underkrevet med et Navn, som jeg ikke kan læse, men det er en Skrivelse til Finantsministeriets 1ste Departement, hvori der staaer, blandt Andet, at i et til Finantsministeriet nylig indgivet Andragende, hvoraf Cancelliet har indsendt den vedlagte Gjenpart, har Debitor anmodet om, at de resterende Renter af den førstnævnte Gjældspost maatte estergives ham, og at Gjælden i Fremtiden maatte henstaae rentefri. Jeg har nævnt en Gjenpart, der omtales af Ansøgeren, men jeg har ikke kunnet finde, at der er forlangt, at Gjælden hen i Tiden maatte henstaae rentefri. Der staaer da videre: „samt at den Deel af Gjælden, hvorfør ingen Sikkerhed er stillet, aldeles maatte estergives; saa at hans samlede Gjæld til Statskassen derefter vilde komme til at udgjøre 7,627 Rbd. 48 s., og være rentefri.“ Naar dette nu er skrevet fra Departementet for Statsactiverne til Finantsministeriets 1ste Departement, saa har jeg troet at have Grund til at antage, at denne nedfattede Sum skulde henstaae rentefri. Jeg bemærkede strax, at det ikke stod i Lovudkastet, og jeg sagde udtrykkeligt, at jeg ønskede at høre af den ærede Minister, om dette var Meningen; men, da det her nævnte Bilag er en Skrivelse fra det ene ministerielle Departement til det andet, og der deri bestemt er udtalt, at den nedfattede Deel af Gjælden fremtidig skulde henstaae rentefri ifølge Debtors Ansøgning, saa har jeg troet, deri at have Grund nok til at ønske Sagen oplyst. Hvad angaaer den vedkommende Embedsmands Dygtighed, da har jeg slet ikke villet udtale mig derom, thi jeg antager, at naar der ikke særlig er fremkommet Noget som helst, som taler derimod, saa ere alle vore Embedsmænd i Bestdelse af Dygtighed, men den

mener jeg ogsaa, at det maatte være deres ligefremme Pligt at udvise. Vilde jeg have taget Hensyn til Dygtigheden, foreligger der Offentligheden Beviser fra en tidligere Tid for denne Embedsmands Dygtighed i en vis Retning, men den Dygtighed troede jeg ikke var til Anbefaling for ham.

Finantsministeren: Jeg kan dog ikke see, at der i hvad den ærede Rigsdagsmand ansøgte indeholdes noget Datum med Hensyn til Rentefriheden. Efter hvad han oplyste, var det jo kun en Anmeldelse fra den ene Deel af Finantsministeriet til den anden, men ikke en Beslutning, der skulde være tagen med Hensyn til Lovforslagets Affattelse. Men vil man forstå Lovforslaget i Sammenligning med hvad der tidligere foreligger i Henhold til den Actextract, jeg har for mig, saa er Sagen fuldkommen correct. Han har nemlig, saavidt jeg deraf kan see, tidligere ikke haft anden Gjæld at svare Rente af end en vis Deel af Gjælden, som skyldtes til Fonden ad usus publicos, og denne staaer ogsaa særlig nævnt i Lovforslaget. Naar der nu ikke staaer, at denne Deel af Gjælden for Fremtiden skal være rentefri, saa mener jeg, at Loven ingen Hjemmel indeholder til at gjøre den rentefri, og saa bortfalder altsaa Spørgsmaalet om, hvilkens Mening de forskellige Departementer under Finantsministeriet kunne have haft om denne Sag; men jeg maa naturligviis, efter hvad jeg tidligere tillod mig at ytre, forbeholde mig, til Sagens tredie Behandling videre at esterssee det, naar jeg kan faae Acterne tilstede.

J. N. Hansen: Jeg skal da tillade mig, forsaavidt jeg kan faae 14 Medlemmer med, til Sagens 3die Behandling at stille det af mig omtalte Forslag; dersom de Dplysninger, hvormed den ærede Finantsminister fremkommer, kunne ansees tilstrækkelige, kan jeg jo tage det tilbage.

Da ingen flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning.